

- 1) har bestået duelighedsprøve i sejlads for fritidssejlere og
- 2) har bestået duelighedsprøve i motorpasning.

Kapitel 5

Almindelige bestemmelser

§ 33. Sønæringsbeviser udstedes uden betaling og udformes efter forskrifter fastsat af industriministeren.

Stk. 2. Duelighedsbeviser udstedes af den person eller den skole, for hvem duelighedsprøve er aflagt.

Stk. 3. De øvrige beviser udstedes af de myndigheder, industriministeren bemyndiger dertil.

Stk. 4. Sønæringsbeviser efter §§ 12–15 og bevis som skibsradiotelegrafist efter § 17 mister deres gyldighed, såfremt indehaveren ikke for enhver forudgående 5 års periode kan dokumentere at have udført 12 måneders tjeneste i stilling, hvor sådant bevis kræves, eller haft anden af industriministeren godkendt beskæftigelse, som kan sidestilles hermed. Ministeren fastsætter regler om generhvervelse af sønæringsrettigheder.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i stk. 4 bevares de rettigheder som yachtskipper, der er tillagt sådanne beviser, jfr. § 35, stk. 2 og stk. 3.

§ 34. Industriministeren fastsætter regler om særlige uddannelseskra­v for officerer og mand­skab i olie-, kemikalie- og gastankskibe. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om særlige uddannelseskra­v for officerer i skibe med særlige manøvre­egenskaber eller skibe med særlig udrustning.

§ 35. Den, der har bevis som styrmand af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som styrmand af 3. grad. Den, der før 1. marts 1984 har erhvervet bevis som styrmand af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som sætteskipper, såfremt vedkommen­de har dansk indfødsret.

Stk. 2. Den, der har bevis som styrmand af 3. grad eller som sætteskipper, anses tillige for at have bevis som yachtskipper af 1. grad.

Stk. 3. Den, der har bevis som styrmand af 4. grad eller som kystskipper, anses tillige

for at have bevis som yachtskipper af 3. grad.

Stk. 4. Den, der har bevis som fiskeskipper, anses tillige for at have bevis som yachtskipper af samme grad som fiskeskipperbeviset.

§ 36. Industriministeren kan under særlige omstændigheder tillade udstedelse af sønæringsbevis, eventuelt med begrænsede rettigheder, uanset de krav, der er fastsat for erhvervelse af det pågældende bevis, ikke fuldt ud er opfyldt. Fritagelse for opfyldelse af eksamens- og fartskrav kan dog kun gives, for så vidt den pågældende dokumenterer på anden måde at have erhvervet sig tilstrækkelig teoretisk og praktisk uddannelse, og fritagelse for opfyldelse af krav om dansk indfødsret kun efter forud indhentet erklæring fra Søfartens Fællesråd.

Stk. 2. Ministeren kan under særlige omstændigheder tillade en person vedvarende at gøre tjeneste i stilling, hvortil der ikke kræves sønæringsbevis, uanset at den pågældende ikke fuldt ud opfylder de krav, der er fastsat for mønstring i stillingen. Sådant tilladelse kan dog kun gives, for så vidt den pågældende dokumenterer at have erhvervet den erfaring og uddannelse, der er nødvendig for tjeneste i stillingen.

Stk. 3. Ministeren kan ligestille en i udlandet gennemgået søfartsuddannelse med de i denne lov omhandlede erhvervsfaglige grundkursus og afslutningskursus.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i § 19, stk. 1, § 20, stk. 1, § 22, stk. 1 og § 23, stk. 1, kan en skibsfører, når det skønnes nødvendigt for at undgå ophold af et skib, undtagelsesvis på mønstre en person som ubefaren matros, befaren matros, ubefaren motormand, befaren motormand, ubefaren skibsassistent eller befaren skibsassistent, selv om den pågældende ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i disse bestemmelser for på mønstringen. Sådant på mønstring må kun ske for rejsen og kun under forudsætning af, at den pågældende opfylder de fartskrav, der er fastsat for på mønstring i tilsvarende stilling uden for de i § 19, stk. 1, nævnte havne.

§ 37. Industriministeren kan fastsætte, under hvilke betingelser uddannelse og tjeneste i søværnet kan danne grundlag for erhvervelse af sønæringsrettigheder.